

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1296/2013

(2013. gada 11. decembris)

par Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu ("EaSI") un ar kuru groza Lēmumu Nr. 283/2010/ES, ar ko izveido Eiropas progresa mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 46. panta d) punktu, 149. pantu, 153. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 175. panta trešo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Komisijas 2011. gada 29. jūnija paziņojumu "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020", kurā ir ieteikts racionalizēt un vienkāršot Savienības finansēšanas instrumentus un pastiprināti vērst tos uz Savienības pievienoto vērtību, kā arī ietekmi un rezultātiem, ar šo regulu tiek izveidota Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programma ("programma"), kuras mērķis ir turpināt un attīstīt darbības, ko īsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1672/2006/EK ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 492/2011 ⁽⁵⁾, Komisijas Īstenošanas lēmumu 2012/733/ES ⁽⁶⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes

Lēmumu Nr. 283/2010/ES ⁽⁷⁾, ar kuru izveidoja Eiropas progresa mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai ("instruments").

- (2) Eiropadome 2010. gada 17. jūnijā apstiprināja Komisijas priekšlikumu par "Eiropa 2020" stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei ("Eiropa 2020"), kurā ir noteikti pieci pamatmērķi (tostarp tādi, kas attiecīgi saistīti ar nodarbinātību, cīņu pret nabadzību un sociālo atstumtību un izglītību) un septiņas pamatiniciatīvas, un kura izveido saskaņotu politisko regulējumu nākamajai desmitgadei. Eiropadome atbalstīja attiecīgo Savienības instrumentu un politikas jomu pilnīgu mobilizāciju, sniedzot atbalstu kopējo mērķu sasniegšanai, un mudināja dalībvalstis uzlabot darbību saskaņotību.
- (3) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 148. panta 4. punktu Padome 2010. gada 21. oktobrī pieņēma nodarbinātības politikas pamatnostādnes, kuras veido stratēģijas "Eiropa 2020" integrētās pamatnostādnes kopā ar dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispusīgajām pamatnostādnēm, kas ir pieņemtas saskaņā ar LESD 121. pantu. Programmai būtu jāveicina stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšana, īpaši attiecībā uz nodarbinātības pamatnostādnēs noteiktajiem nabadzības samazināšanas un nodarbinātības mērķiem. Šajā nolūkā programmai būtu jāatbalsta pamatiniciatīvām kā "Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību", "Jaunu prasmju un darbavietu programma" un "Jaunatne kustībā", kā arī "Jaunatnes nodarbinātības pakete".
- (4) Eiropa 2020 pamatiniciatīvas "Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību" un "Inovācijas Savienība" atzīst, ka sociālā inovācija ir ietekmīgs instruments, ar kura palīdzību risināt sociālās problēmas, ko rada iedzīvotāju novecošanās, nabadzība, bezdarbs, jauni darba organizācijas modeļi, dzīvesveids, un iedzīvotāju cerības attiecībā uz sociālo taisnīgumu, izglītību un veselības aprūpi. Programmai būtu jāatbalsta pasākumi sociālās inovācijas paātrināšanai, kas ir vērsti uz neapmierinātajām vai nepietiekami apmierinātajām sociālajām vajadzībām saistībā ar cīņu pret nabadzību un sociālo atstumtību, augsta līmeņa kvalitatīvas un ilgtspējīgas nodarbinātības veicināšanu, pienācīgas un nabadzību mazinošas sociālās aizsardzības nodrošināšanu, darba apstākļu uzlabošanu un labāku apmācības pieejamību neaizsargātiem cilvēkiem, pienācīgi ņemot vērā reģionālo

⁽¹⁾ OV L 143, 22.5.2012., 88. lpp.

⁽²⁾ OV L 225, 27.7.2012., 167. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 21. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1672/2006 (2006. gada 24. oktobris), ar ko izveido Kopienas Nodarbinātības un sociālās solidaritātes programmu — PROGRESS (OV L 315, 15.11.2006., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV L 141, 27.5.2011., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas Īstenošanas lēmumu 2012/733/ES (2012. gada 26. novembris), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 492/2011 attiecībā uz informācijas par brīvajām darba vietām un darba pieteikumiem apkopošanu un izplatīšanu un EURES dibināšanu (OV L 328, 28.11.2012., 21. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 283/2010/ES (2010. gada 25. marts), ar ko izveido Eiropas progresa mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai (OV L 87, 7.4.2010., 1. lpp.).

- un vietējo iestāžu nozīmi. Programmai vajadzētu darboties kā katalizatoram publiskā un privātā sektora un trešo sektoru dalībnieku transnacionālu partnerību un tīklu veidošanā, kā arī vajadzētu atbalstīt minēto sektoru dalībnieku iesaisti jaunu pieeju veidošanā un īstenošanā steidzamāko sociālo vajadzību un problēmu risināšanai.
- (5) Jo īpaši programmai, īstenojot eksperimentus sociālās politikas jomā, būtu jāsekmē tādu inovatīvu risinājumu atrašana un analīze un to praktiskās īstenošanas veicināšana, lai attiecīgā gadījumā palīdzētu dalībvalstīm palielināt to darba tirgu efektivitāti un uzlabot sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas politiku. Eksperimenti sociālajā jomā ir sociālo inovāciju praktiski izmēģinājumi, kurus veic, īstenojot projektus. Tas ļauj iegūt pierādījumus par sociālo inovāciju īstenošanas iespējamību. Vajadzētu būt iespējai veiksmīgas idejas īstenot plašākā mērogā ar finansiālu atbalstu no Eiropas Sociālā fonda (ESF), kā arī no citiem avotiem.
- (6) Atvērtā koordinācijas metode, kas ir izrādījusies elastīga un efektīva nodarbinātības un sociālās politikas jomā, būtu plaši jāizmanto, un tai būtu jāgūst labums no programmas atbalstītajām darbībām.
- (7) Lai panāktu rezultātus Eiropas sociālās jomas un vides ilgtspējīgā attīstībā, ir jāprognozē un jāattīsta jaunas prasmes un zināšanas, tādā veidā uzlabojot apstākļus darbvietu radīšanai, nodarbinātības kvalitāti un darba apstākļus, kas tiks panākts ar attiecīgo izglītības, darba tirgus un sociālo politiku saistībā ar nozaru un pakalpojumu pārveidošanu. Tāpēc programmai būtu jāpalīdz sekmēt kvalitatīvu un ilgtspējīgu "zaļo", "balto" un IKT darbvietu radīšanu un tādu jaunu prasmju un zināšanu prognozēšanu un attīstību, kuras varētu izmantot jaunām kvalitatīvām un ilgtspējīgām darbvietām, sasaistot nodarbinātības un sociālās politikas nostādnes ar rūpniecības un struktūrpolitikas nostādnēm un sekmējot pāreju uz resursu ziņā efektīvu un zema oglekļa emisiju līmeņa ekonomiku. Programmai jo īpaši būtu jādarbojas kā katalizatoram, kas sekmē valsts sektora un vietējo un reģionālo nodarbinātības iniciatīvu virzītu "zaļo" un sociālo ieguldījumu darbvietu radīšanas potenciāla izpēti.
- (8) Attiecīgos gadījumos programmā būtu jāņem vērā bezdarba teritoriālā dimensija, nabadzība un sociālā atstumtība un īpaši - pieaugošā nevienlīdzība reģionos un starp reģioniem, starp lauku apgabaliem un pilsētām, kā arī pilsētās.
- (9) Ir nepieciešams konsolidēt iekšējā tirgus sociālās dimensijas. Ņemot vērā vajadzību ar darba ņēmēju tiesību ieviešanas palīdzību palielināt uzticību iekšējam tirgum, tostarp brīvai pakalpojumu aprītei, nodrošinot vienādu statusu darba ņēmēju un uzņēmēju attiecīgajām tiesībām brīvi pārvietoties Savienības teritorijā.
- (10) Saskaņā ar Eiropa 2020 programmā būtu jāpiemēro saskaņota pieeja, lai veicinātu kvalitatīvu un ilgtspējīgu nodarbinātību, kā arī apkarotu un nepieļautu sociālo atstumtību un nabadzību, vienlaikus ņemot vērā nepieciešamību ievērot sieviešu un vīriešu līdztiesību. Programmas īstenošana būtu jāracionalizē un jāvienkāršo, it sevišķi izveidojot kopēju noteikumu kopumu, kas *inter alia* ietvertu vispārējus mērķus un uzraudzību un novērtēšanas pasākumus. Programmā būtu jākoncentrē uzmanība uz projektiem, kam ir nepārprotama Savienības pievienotā vērtība, neatkarīgi no to lieluma. Lai samazinātu administratīvo slogu, programmai būtu jāatbalsta tīklu un partnerību izveide un attīstība. Turklāt aktīvāk būtu jāizmanto vienkāršotas izmaksu iespējas (vienreizēji maksājumi un vienotas likmes finansējums), jo īpaši mobilitātes shēmu īstenošanā, nodrošinot procedūru pārredzamību. Programmai vajadzētu būt vienas pieturas aģentūrai mikrofinansējuma nodrošinātājām iestādēm Savienības līmenī, nodrošinot finansējumu mikrokredītiem un sociālajai uzņēmējdarbībai, atvieglojot aizdevuma pieejamību un sniedzot tehnisko palīdzību.
- (11) Ņemot vērā programmai pieejamā finansējuma ierobežotību un šā finansējuma piešķiršanu dažādām apakšprogrammām, prioritāte finansēšanā būtu jāpiešķir tādu struktūru attīstībai, kurām ir izteikti daudzķārsojoša ietekme, kas sniegs labumu turpmākiem pasākumiem un iniciatīvām. Būtu jāveic arī attiecīgi pasākumi, lai izslēgtu iespēju pārklāties vai saņemt dubultu finansējumu no citiem fondiem vai programmām, jo īpaši no ESF.
- (12) Savienībai būtu jānodrošina sev pierādījumi, pamatojoties uz drošu analīzi, lai atbalstītu politikas veidošanu nodarbinātības un sociālajā jomā, pievēršot īpašu uzmanību finanšu un ekonomikas krīžu ietekmei. Šādi pierādījumi sniedz pievienoto vērtību dalībvalstu pasākumiem, piešķirot tiem Savienības dimensiju un salīdzinājuma iespēju datu vākšanai un attīstot statistikas instrumentus, metodes un kopīgus rādītājus ar mērķi izstrādāt pilnu stāvokļa kopainu nodarbinātības, sociālās politikas un darba apstākļu jomā visā Savienībā un nodrošināt programmu un politikas produktivitātes un iedarbīguma augstvērtīgu novērtējumu, lai *inter alia* sasniegtu Eiropa 2020 mērķus.

- (13) Savienībai ir unikālas iespējas nodrošināt platformu politikas apmaiņai un savstarpējai zināšanu apguvei starp valstīm, kas piedalās Programmā, nodarbinātības, sociālās aizsardzības un sociālās iekļaušanas, kā arī sociālās uzņēmējdarbības jomā. Zināšanas par citās valstīs īstenotajām politikas nostādnēm un to rezultātiem, tostarp sociālās politikas eksperimentu rezultātiem vietējā, reģionālā un valsts līmenī, palielina politikas veidotājiem pieejamo variantu klāstu, tādējādi veicinot jaunas politikas attīstību.
- (14) Savienības sociālās politikas galvenā iezīme ir spēja nodrošināt to, lai Savienībā darbotos standartu minimums un pastāvīgi uzlabotos darba apstākļi. Savienībai ir jāpilda svarīgs uzdevums, nodrošinot, lai, ņemot vērā cienīga darba un lietpratīga regulējuma principus, tiesiskais regulējums būtu pielāgots darba organizācijas modeļu attīstībai un jauniem veselības un drošības apdraudējumiem. Savienībai ir arī jāuzņemas svarīga loma, finansējot pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot atbilstību ratificētajās Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijās noteiktajiem darba standartiem un Savienības darba ņēmēju tiesību aizsardzības noteikumiem. Tas jo īpaši ir nepieciešams pasākumos, kas veicami, lai uzlabotu informētību (t.i., izmantojot sociālo marķējumu), izplatītu informāciju un rosinātu debates par pamatproblēmām un politikas jautājumiem saistībā ar darba apstākļiem, tostarp, lai rosinātu debates starp sociālajiem partneriem un citām ieinteresētajām pusēm, kā arī veicinātu pasākumus darba un privātās dzīves līdzsvarošanai, uzsāktu preventīvas darbības un sekmētu profilakses kultūru veselības un darba drošības jomā.
- (15) Sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir ievērojama loma kvalitatīvas nodarbinātības veicināšanā un cīņā pret sociālo atstumtību un nabadzību, kā arī cīņā pret bezdarbu. Tāpēc sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām attiecīgos gadījumos būtu jāiesaistās abpusējā zināšanu apgūvē un jaunu politiku izstrādē, īstenošanā un izplatīšanā. Komisijai būtu jāinformē un jāapmainās viedokļiem ar Savienības sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām par rezultātiem saistībā ar programmas īstenošanu.
- (16) Savienība ir apņēmusies stiprināt globalizācijas sociālo dimensiju un apkarot sociālo dempingu, ne tikai valstu, kad piedalās Programmā, bet arī starptautiskā mērogā veicinot cienīga darba un nodarbinātības standartus, vai nu tieši sadarbojoties ar trešām valstīm, vai netieši, sadarbojoties ar starptautiskām organizācijām. Tādēļ ir jāveido atbilstīgas attiecības ar trešām valstīm, kuras nepiedalās Programmā, lai palīdzētu tām sasniegt mērķus, ņemot vērā visus attiecīgos nolīgumus starp šīm valstīm un Savienību. Tas var ietvert šo valstu pārstāvju piedalīšanos pasākumos (piemēram, konferencēs, darba grupās un semināros), kas skar abpusējas intereses un notiek valstīs, kuras piedalās Programmā. Turklāt būtu jāveido sadarbība ar attiecīgajām starptautiskajām organizācijām, jo īpaši ar SDO un citām attiecīgajām ANO struktūrām, Eiropas Padomi un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju (ESAO), lai īstenotu programmu tādā veidā, kurā ir ņemta vērā šo organizāciju loma.
- (17) Saskaņā ar LESD 45. un 46. pantu Regulā (ES) Nr. 492/2011 ir paredzēti noteikumi, kuru mērķis ir panākt darba ņēmēju brīvu pārvietošanos nediskriminējošā veidā, nodrošinot ciešu sadarbību starp dalībvalstu centrālajiem nodarbinātības dienestiem un Komisiju. EURES, kas ir Eiropas nodarbinātības pakalpojumu tīkls, būtu jāveicina darba tirgu efektīvāka darbība, valsts un pārrobežu līmenī atvieglojot darba ņēmēju brīvprātīgu transnacionālu pārrobežu ģeogrāfisko mobilitāti, nodrošinot lielāku darba tirgus pārredzamību, nodrošinot vakancu un darba pieteikumu salāgošanu un atbalstot pasākumus darbā iekārtošanās un atlases, konsultāciju un atbalsta pakalpojumu jomā, un tādējādi dodot ieguldījumu Eiropa 2020 mērķu sasniegšanā. Dalībvalstis būtu jāmudina attiecīgos gadījumos EURES pakalpojumus integrēt tā, lai tie būtu pieejami "vienas pieturas aģentūrā".
- (18) EURES darbības joma būtu jāpaplašina, lai pēc uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus izstrādātu un atbalstītu mērķtiecīgas mobilitātes shēmas Savienības līmenī ar mērķi aizpildīt brīvās darbavietas, kur ir identificētas neatbilstības darba tirgū. Saskaņā ar LESD 47. pantu minētajām shēmām būtu jāpalīdz atvieglot jaunu darba ņēmēju brīvprātīgu mobilitāti Savienībā. Mērķtiecīgām mobilitātes shēmām, piemēram, tām, kas balstītas uz sagatavošanas darbību "Tava pirmā EURES darbavietā", būtu jāatvieglo jauniešu piekļuve darba iespējām un darbam citā dalībvalstī un būtu arī jāmudina darba devēji radīt darbavietas jauniem mobilie darba ņēmējiem. Tomēr mobilitātes shēmas nedrīkstētu atturēt Savienību un dalībvalstis palīdzēt jauniešiem atrast darbavietu savā izcelsmes valstī.
- (19) Daudzos pierobežas apgabalos EURES pārrobežu partnerībām ir būtiska loma īsta Eiropas darba tirgus izveidē. EURES pārrobežu partnerībās ietilpst vismaz divas dalībvalstis vai dalībvalsts un kāda cita iesaistītā valsts. Rezultātā tās nepārprotami ir horizontālas partnerības, kas nodrošina Savienības pievienoto vērtību. Šā iemesla dēļ EURES pārrobežu partnerības arī turpmāk būtu jāatbalsta, īstenojot Savienības horizontālos pasākumus, ar iespēju izmantot papildus atbalstu no valstu vai ESF līdzekļiem.

- (20) Izvērtējot EURES pasākumus, būtu jāņem vērā kvalitatīvi un kvantitatīvi kritēriji. Tā kā iekārtošana darbā ārvalstīs vienai valstij nozīmē darba ņēmēju aizplūšanu, bet otrai valstij — darba ņēmēju ieplūšanu, un tā kā šī kustība ir atkarīga no pastāvīgi mainīgās darba tirgus situācijas un ar to saistītiem mobilitātes modeļiem, novērtēšanā galvenā uzmanība būtu jāpievērš ne tikai minētajiem darba ņēmēju ieplūšanas vai aizplūšanas rādītājiem atsevišķās dalībvalstīs, bet arī Savienības kopējiem rādītājiem. Turklāt būtu jāpatur prātā tas, ka konsultēšanas rezultāts ne vienmēr ir izmērāma mobilitāte vai iekārtošana darbā.
- (21) Eiropa 2020 un jo īpaši Padomes Lēmumā 2010/707/ES ⁽¹⁾ paredzētajā 7. pamatnostādnē pašnodarbinātība un uzņēmējdarbība ir atzītas par izšķiroši nozīmīgām gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes panākšanā.
- (22) Viens no galvenajiem šķēršļiem darījumdarbības sākšanai ir kredīta, pašu kapitāla vai kvazikapitāla nepieejamība, jo īpaši cilvēkiem, kuriem darba tirgus ir visnepieejamākais. Savienības un dalībvalstu centieni šajā jomā ir jāpaplašina, lai palielinātu mikrofinansējuma pieplūdi un pieejamību un izpildītu to cilvēku prasības, kuriem šāds finansējums ir visvairāk vajadzīgs, jo īpaši bezdarbniekiem, sievietēm un neaizsargātiem cilvēkiem, kuri vēlas dibināt vai pilnveidot mikrouzņēmumus (arī kā pašnodarbinātie), bet kuriem nav pieejams kredīts. Papildus tam mikrouzņēmumi veido lielāko daļu no Savienībā jaundibinātajiem uzņēmumiem. Tāpēc mikrokredītiem vajadzētu būt ātram līdzeklim, kā pievienot vērtību un sasniegt konkrētus rezultātus. Tāpēc Eiropas Parlaments un Padome 2010. gadā vispirms izveidoja mikrofinansēšanas instrumentu. Savienības un dalībvalstu līmenī būtu jāuzlabo komunikācijas pasākumi par mikrofinansējuma iespējām, lai labāk sasniegtu tos, kuriem nepieciešams mikrofinansējums.
- (23) Mikrofinansēšanai sociālās uzņēmējdarbības atbalstīšanai vajadzētu sasniegt potenciālos atbalsta saņēmējus un radīt ilgtermiņa ietekmi. Tām būtu jāveicina augsta līmeņa kvalitatīva un ilgtspējīga nodarbinātība un jābūt gan ekonomikas, gan vietējās attīstības politikas izstrādes katalizatoram. Lai pēc iespējas palielinātu dzīvotspējīgu mikrouzņēmumu izveides iespējas, darbības, kas saistītas ar mikrofinansējumu un sociālo uzņēmējdarbību, būtu jāpapildina ar darbuzdevību un apmācību programmām un visu attiecīgo informāciju, kuras būtu regulāri jāatjaunina un kuru pieejamība sabiedrībai būtu jānodrošina attiecīgajam finanšu nodrošinātājam. Šajā nolūkā ir būtiski vajadzības gadījumā nodrošināt atbilstīgu finansējumu, jo īpaši no ESF.
- (24) Saskaņā ar Komisijas 2007. gada 13. novembra paziņojumu "Eiropas iniciatīva mikrokredīta attīstībai nolūkā atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību" un Komisijas 2008. gada 25. jūlija ziņojumu "Atbalsts sievietēm inovatorēm un uzņēmējām", lai palielinātu mikrofinansējuma pieejamību Savienības jaunajā mikrofinansēšanas tirgū, ir jāpalielina mikrofinansējuma nodrošinātāju iestāžu institucionālā spēja, un jo īpaši to mikrofinansēšanas iestāžu institucionālā spēja, kuras nav bankas.
- (25) Sociālā ekonomika un sociālā uzņēmējdarbība ir neatņemama daļa no Eiropas plurālistiskās sociālās tirgus ekonomikas, un tām ir svarīga loma lielākās sociālās konverģences nodrošināšanā Eiropā. Tie balstās uz solidaritātes un atbildības principiem un uz indivīda un sociālo mērķu prioritāti pār kapitālu, uz sociālās atbildības, sociālās kohēzijas un sociālās iekļaušanas sekmēšanu. Sociālie uzņēmumi var darboties kā sociālo pārmaiņu dzinējspēks, piedāvājot inovatīvus risinājumus, veicinot iekļaujošus darba tirgus un sociālo pakalpojumu pieejamību ikvienam. Tādējādi tie sniedz vērtīgu ieguldījumu Eiropa 2020 mērķu īstenošanā. Programmai būtu jāuzlabo sociālo uzņēmumu piekļuve dažāda veida finansējumam, nodrošinot piemērotus instrumentus, lai visā uzņēmumu dzīves ciklā apmierinātu to specifiskās finanšu vajadzības.
- (26) Lai lietderīgi izmantotu dažādu vienību, piemēram, Eiropas Investīciju bankas grupas, pieredzi, ar mikrofinansēšanu un sociālo uzņēmējdarbību saistīti pasākumi Komisijai būtu jāīsteno netieši, budžeta izpildes uzdevumus uzticot šādām vienībām, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 ⁽²⁾ (Finanšu regula). Savienības līdzekļu izmantošana koncentrē starptautisko finanšu iestāžu un citu ieguldītāju līdzekļus, rada sinerģijas starp dalībvalstu un Savienības rīcību un apvieno pieejas. Tas tādējādi uzlabo finansējuma pieejamību jo īpaši, riska grupām un jauniešiem, kā arī mikrofinansējuma spēju sasniegt šīs grupas. Tas uzlabo arī finansējuma pieejamību mikrouzņēmumiem, tostarp pašnodarbinātām personām un sociālajiem uzņēmumiem. Šādā veidā Savienības ieguldījums atbalsta jaunā sociālās darījumdarbības sektora un mikrofinansēšanas tirgus attīstību Savienībā un veicina pārrobežu darbības. Savienības pasākumiem būtu jāpapildina finanšu instrumenti, ko mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības jomā īsteno dalībvalstis. Vienībām, kurām uzticēta šo pasākumu īstenošana, būtu jānodrošina tas, kā tās pievieno Savienības vērtību un nedublē citu no Savienības līdzekļiem piešķirto finansējumu.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums Nr. 2010/707/ES (2010. gada 21. oktobris) par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm (OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *EURATOM*) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam un par Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

- (27) Saskaņā ar Eiropa 2020 ar šīs programmas palīdzību būtu jāpalīdz risināt satraucošo jauniešu bezdarba problēmu. Tāpēc jauniešiem būtu jānodrošina nākotnes izredzes un perspektīva uzņemties būtisku lomu Eiropas sabiedrības un ekonomikas attīstībā, kas ir īpaši svarīgi krīzes apstākļos.
- (28) Programmai būtu arī jāuzsver mazo uzņēmumu īpašais uzdevums un nozīme saistībā ar apmācībām, specializētajām zināšanām un tradicionālo zinātību, kā arī jānodrošina, ka jauniešiem ir pieejams mikrofinansējums. Programmā būtu jāveicina apmaiņa ar paraugpraksi visās minētajās jomās starp dalībvalstīm un citām valstīm, kas piedalās programmā.
- (29) Programmā paredzētajām darbībām būtu jāpalīdz dalībvalstīm un darba tirgus dalībniekiem, kas noteikti Padomes Ieteikumā (2013. gada 22. aprīlis) ⁽¹⁾ par garantijas jauniešiem izveidošanu. Minētais ieteikums paredz, ka visiem jauniešiem, kas jaunāki par 25 gadiem, četru mēnešu laikā pēc kļūšanas par bezdarbniekiem vai formālās izglītības beigšanas būtu jāsaņem kvalitatīvu darba, tālākizglītības, prakses vai apmācības piedāvājums. Programmai būtu jāsekmē paraugprakses apmaiņa šajā jomā starp dalībvalstīm un citām valstīm, kas piedalās programmā.
- (30) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 3. punktu un LESD 8. pantu ir jānodrošina, ka visas programmas apakšprogrammas un darbības veicina sieviešu un vīriešu līdztiesību, īstenojot integrētu pieeju dzimumu līdztiesības nodrošināšanai un attiecīgos gadījumos īpašus pasākumus sieviešu nodarbinātības un sociālās iekļaušanas veicināšanai. Ievērojot LESD 10. pantu, programmā būtu jānodrošina, ka tās prioritāšu īstenošana veicina cīņu pret diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ. Lai novērtētu, kādā veidā programmas darbības risina diskriminācijas aizlieguma jautājumus, būtu jāveic uzraudzība un novērtēšana.
- (31) Programmā PROGRESS laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam ir iekļautas sadaļas "diskriminācijas apkarošana un daudzveidība" un "dzimumu līdztiesība", kuras turpinās īstenot un pilnveidot saistībā ar Pamattiesību, vienlīdzības un pilsonības programmu laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam. Tomēr ir ļoti svarīgi, lai visās attiecīgajās šīs programmas iniciatīvās un pasākumos sieviešu un vīriešu līdztiesības aspektiem tiktu pievērsta īpaša uzmanība, jo īpaši tādās jomās kā sieviešu darbaspēka līdzdalības palielināšana, darba apstākļu uzlabošana un labāka darba un ģimenes dzīves saskaņošana.
- (32) Saskaņā ar LESD 9. pantu un Eiropa 2020 mērķiem programmai būtu jāveicina augsta līmeņa kvalitatīvas un ilgtspējīgas nodarbinātības sasniegšana, atbilstīgas sociālās aizsardzības garantēšana, cīņa pret nabadzību un sociālo atstumtību, un programmai būtu jāņem vērā prasības, kas saistītas ar cilvēka veselības augsta līmeņa aizsardzību.
- (33) Programmai būtu jāpapildina citas Savienības programmas, vienlaikus atzīstot, ka katram instrumentam būtu jādarbojas saskaņā ar tam paredzētajām īpašajām procedūrām. Tādējādi vienas un tās pašas attaisnotās izmaksas nebūtu jāfinansē divkārti. Lai nodrošinātu Savienības finansējuma pievienoto vērtību un panāktu tā būtisku ietekmi, būtu jāizveido ciešas sinerģijas starp šo programmu, citām Savienības programmām un struktūrfondiem, jo īpaši ESF un Jauniešu nodarbinātības iniciatīvu. Programmai būtu jāpapildina citas Savienības programmas un iniciatīvas, kas vērstas uz cīņu pret jauniešu bezdarbu.
- (34) Programma būtu jāīsteno tā, lai tiktu veicināta katras dalībvalsts kompetentās iestādes vai kompetento iestāžu ieguldījums šīs programmas mērķu sasniegšanā.
- (35) Lai nodrošinātu efektīvāku saziņu ar sabiedrību un stiprinātu sinerģijas starp saziņas pasākumiem, ko īsteno pēc Komisijas iniciatīvas, resursiem, kas šajā programmā piešķirti informācijas un saziņas pasākumiem, būtu jāveicina korporatīvā saziņa un informācijas sniegšana par Savienības politiskajām prioritātēm ar nosacījumu, ka tās ir saistītas ar šīs programmas vispārīgajiem mērķiem.
- (36) Ar šo regulu visam programmas laikam paredz finansējumu, kas Eiropas Parlamentam un Padomei ikgadējās budžeta procedūras laikā ir galvenā atsaucis summa atbilstīgi 17. pantam Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas [2013. gada 2. decembrim] iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽²⁾.
- (37) Visā izdevumu ciklā Savienības finanšu intereses būtu jāaizsargā, piemērojot samērīgus pasākumus, tostarp pārkāpumu novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu, zaudēto, nepamatoti izmaksāto vai nepareizi izlieto to līdzekļu atgūšanu, un vajadzības gadījumā sankcijas saskaņā ar Finanšu regulu.

⁽¹⁾ Padomes Ieteikums (2013. gada 22. aprīlis) par garantijas jauniešiem izveidi (OV C 120, 26.4.2013. 1. lpp.)

⁽²⁾ OV C 373, 20.12.2013. 1. lpp.

- (38) Lai programmas darbības laikā varētu pietiekami elastīgi reaģēt uz mainīgajām vajadzībām un attiecīgajām politikas prioritātēm, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz līdzekļu pārdali starp programmas apakšprogrammām un konkrētajām tematiskajām iedaļām programmas apakšprogrammās. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (39) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (40) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka to mēroga un ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

KOPĒJIE NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo regulu izveido Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu ("programma"), kuras mērķis ir veicināt Eiropa 2020, tostarp tās galveno mērķu, integrēto pamatnostādņu un pamatiniciatīvu īstenošanu, sniedzot finansālu atbalstu Savienības mērķiem, lai veicinātu augsta līmeņa kvalitatīvu un ilgtspējīgu nodarbinātību, nodrošinātu atbilstīgu un pienācīgu sociālo aizsardzību, novērstu sociālo atstumtību un nabadzību, kā arī uzlabotu darba apstākļus.

2. Programma darbosies no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

1) "sociālais uzņēmums" neatkarīgi no tā juridiskās formas ir tāds uzņēmums:

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka noteikumus un vispārējus principus attiecībā uz dalībvalstu izveidotajiem Komisijas pilnvaru īstenošanas kontroles mehānismiem (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.)

a) kura galvenais mērķis saskaņā ar nolikumu, statūtiem vai citu juridisku dokumentu, ar ko uzņēmums ir izveidots, ir izmērāma, pozitīva sociālā ietekme, nevis peļņas nodrošināšana īpašniekiem, dalībniekiem un partneriem, un kurš:

i) nodrošina pakalpojumus vai preces, kas rada sociālu labumu, un/vai

ii) izmanto preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas metodi, kas ietver tā sociālo mērķi;

b) kurš pirmkārt un galvenokārt izmanto peļņu sava galvenā mērķa sasniegšanai un ir ieviesis iepriekš izstrādātas procedūras un noteikumus jebkādi peļņas sadalei akcionāriem un īpašniekiem, kas nodrošina, ka šāda peļņas sadale neapdraud šā uzņēmuma galveno mērķi; un

c) kurš tiek pārvaldīts saimnieciskā, atbildīgā un pārredzamā veidā, jo īpaši iesaistot darbiniekus, klientus un ieinteresētās personas, kuras skar tā darbūmdarbība;

2) "mikrokredīts" ir aizdevums, kas nepārsniedz EUR 25 000;

3) "mikrouzņēmums" ir uzņēmums, tostarp pašnodarbināta persona, kurā ir nodarbinātas mazāk nekā 10 personas, un kura gada apgrozījums un/vai gada bilance nepārsniedz EUR 2 miljonus saskaņā ar Komisijas Ieteikumu 2003/361/EK⁽²⁾;

4) "mikrofinansēšana" ir fiziskām personām un mikrouzņēmumiem, kuri saskaras ar grūtībām saņemt kredītu, piešķirtas garantijas, mikrokredīts, pašu kapitāls un kvazikapitāls;

5) "sociālās inovācijas" ir inovācijas, kas ir sociālas gan attiecībā uz to mērķi, gan līdzekļiem, un jo īpaši tās, kas attiecas uz jaunu ideju (attiecībā uz precēm, pakalpojumiem un modeļiem) izstrādi un īstenošanu, kuras vienlaikus apmierina sociālās vajadzības un rada jaunus sociālās attiecības vai sadarbības izpausmes, tādējādi sniedzot labumu sabiedrībai un veicinot tās spēju rīkoties;

⁽²⁾ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

- 6) "sociālās politikas eksperimenti" ir politikas intervences pasākumi, kas piedāvā inovatīvus risinājumus sociālo vajadzību apmierināšanai un ko īsteno mazā mērogā un apstākļos, kuri nodrošina iespēju izmērīt to ietekmi pirms to atkārtēšanas plašākā mērogā, ja rezultāti izrādītos pārliecinoši.

3. pants

Programmas struktūra

1. Programmu veido šādas trīs komplementāras apakšprogrammas:

- a) PROGRESS apakšprogramma, kas atbalsta Savienības instrumentu un politiku, kas minētas 1. pantā, un attiecīgo Savienības tiesību aktu izstrādi, īstenošanu, novērošanu un novērtēšanu un veicina uz pierādījumiem balstītu politikas veidošanu, sociālu inovāciju un sociālu progresu partnerībā ar sociālajiem partneriem, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un publiskajām un privātajām struktūrām;
- b) EURES apakšprogramma, kas atbalsta pasākumus, ko īsteno EURES, proti, EEZ valstu un Šveices Konfederācijas specializētie dienesti kopā ar sociālajiem partneriem, citiem nodarbinātības pakalpojumu sniedzējiem un citām ieinteresētajām personām, lai attīstītu informācijas apmaiņu un izplatīšanu un citus sadarbības veidus, piemēram, pārrobežu partnerības, lai veicinātu uz taisnīgiem pamatiem balstītu darba ņēmēju brīvprātīgu ģeogrāfisko mobilitāti un sekmētu augsta līmeņa kvalitātes un ilgtspējīgas nodarbinātības sasniegšanu;
- c) apakšprogramma "Mikrofinansēšana un sociālā uzņēmējdarbība", kas uzlabo piekļuvi un pieejamību finansējumam juriidiskām un fiziskām personām, ievērojot 26. pantu.

2. Šajā sadaļā paredzētos kopējos noteikumus, papildus II sadaļas īpašajiem noteikumiem, piemēro visām trim apakšprogrammām, kuras minētas 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

4. pants

Programmas vispārējie mērķi

1. Programma cenšas sasniegt šādas vispārējos mērķus:

- a) nostiprināt visu līmeņu politikas veidotāju atbildību un izveidot konkrētu, koordinētu un inovatīvu rīcību gan Savienības, gan dalībvalstu līmenī attiecībā uz Savienības mērķiem 1. pantā minētajās jomās ciešā sadarbībā ar sociālajiem partneriem, kā arī pilsoniskās sabiedrības organizācijām un publiskajām un privātajām struktūrām;
- b) atbalstīt atbilstīgas, pieejamas un efektīvas sociālās aizsardzības sistēmas un darba tirgus un veicināt politiskās reformas jomās, kas minētas 1. pantā, jo īpaši veicinot cienīga darba un pienācīgus darba apstākļus, profilakses kultūru attiecībā uz veselību un drošību darbā, veselīgāku

darba un ģimenes dzīves saskaņošanu un labu pārvaldību sociālajiem mērķiem, tostarp konverģencei, kā arī savstarpēju zināšanu apguvi un sociālo inovāciju;

- c) nodrošināt, lai ar 1. pantā minētajām jomām saistītie Savienības tiesību akti tiktu efektīvi piemēroti, un vajadzības gadījumā palīdzēt modernizēt Savienības tiesību aktus saskaņā ar pienācīgas kvalitātes nodarbinātības principiem un ņemot vērā lietpratīga regulējuma principus;
- d) veicināt darba ņēmēju brīvprātīgu ģeogrāfisko mobilitāti uz taisnīgiem pamatiem, un palielināt nodarbinātības iespējas, attīstot augstas kvalitātes un iekļaujošus Savienības darba tirgus, kas ir atvērti un visiem pieejami, vienlaikus ievērojot strādājošo tiesības visā Savienībā, tostarp pārvietošanās brīvību;
- e) atbalstīt nodarbinātību un sociālo iekļaušanu, palielinot mikrofinansējuma pieejamību un iespējas to saņemt neaizsargātām personām, kas vēlas dibināt mikrouzņēmumu, un pastāvošiem mikrouzņēmumiem, kā arī uzlabojot sociālo uzņēmumu piekļuvi finansējumam.

2. Īstenojot šos mērķus, ar programmu visās tās apakšprogrammās un darbībās tiecas:

- a) pievērst īpašu uzmanību neaizsargātām grupām, piemēram, jauniešiem;
- b) veicināt līdztiesību starp sievietēm un vīriešiem, tostarp izmantojot integrētu pieeju dzimumu līdztiesības nodrošināšanai un attiecīgos gadījumos dzimumu līdztiesības principa ievērošanu budžeta plānošanā;
- c) apkarot diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ;
- d) nosakot un īstenojot Savienības politiku un darbības, veicināt augsta līmeņa kvalitātes un ilgtspējīgu nodarbinātību, nodrošināt atbilstīgu un pienācīgu sociālo aizsardzību, cīnīties pret ilgtermiņa bezdarbu un cīnīties pret nabadzību un sociālo atstumtību.

5. pants

Budžets

1. Finansējums programmas īstenošanai laikā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim, ir EUR 919 469 000 pašreizējās cenās.

2. Apakšprogrammām, kas norādītas 3. panta 1. punktā, piešķir šādas indikatīvas procentuālās daļas:

- a) 61 % PROGRESS apakšprogrammai;

- b) 18 % EURES apakšprogrammai;
- c) 21 % mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības apakšprogrammai.

3. Komisija var izmantot līdz 2 % no 1. punktā minētā finansējuma, lai finansētu darbības izdevumus programmas īstenošanas atbalstam.

4. Komisija var izmantot 1. punktā minēto finansējumu, lai finansētu tehnisko un/vai administratīvo palīdzību, jo īpaši saistībā ar revīziju veikšanu, tulkošanas ārpakalpojumiem, ekspertu sanāksmēm, informācijas un komunikācijas pasākumiem, no kuriem Komisija un saņēmēji gūst abpusēju labumu.

5. Gada apropriācijas apstiprina Eiropas Parlaments un Padome atbilstīgi daudzgadu finanšu shēmā noteiktajiem ierobežojumiem.

6. pants

Kopīga rīcība

Programmas atļautos pasākumus var īstenot kopā ar citiem Savienības instrumentiem ar noteikumu, ka šie pasākumi atbilst gan programmas, gan attiecīgā instrumenta mērķiem.

7. pants

Konsekvence un papildināmība

1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina to, ka saskaņā ar programmu īstenotās darbības atbilst un papildina citas Savienības darbības, piemēram, Eiropas struktūrfondus un investīciju fondus (ESIF), kā tas ir noteikts vienotajā stratēģiskajā satvarā, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013⁽¹⁾, jo īpaši saskaņā ar ESF.

2. Programma papildina citas Savienības programmas, neskarot minēto programmu īpašās procedūras. Vienām un tām pašām attaisnotajām izmaksām līdzekļus nepiešķir divas reizes un tiek veidotas ciešas sinerģijas starp šo programmu, citām Savienības programmām un ESIF, jo īpaši ESF.

3. Programmas atbalstītajos pasākumos ievēro Savienības un valstu tiesību aktus, tostarp noteikumus par valsts atbalstu un SDO pamatkonvencijas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembrim), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars, un ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 320. lpp)

4. Konsekvenci un papildināmību nodrošina, cieši iesaistot vietējās un reģionālās iestādes.

8. pants

Sadarbība ar attiecīgām struktūrām

Komisija izveido nepieciešamās attiecības ar Nodarbinātības komiteju, Sociālās aizsardzības komiteju, Darba drošības un veselības aizsardzības padomdevēju komiteju, Rūpniecisko attiecību ģenerāldirektoru grupu un Darba ņēmēju pārvietošanās brīvības padomdevēju komiteju, lai nodrošinātu, ka tās tiek regulāri un pienācīgi informētas par programmas īstenošanas gaitu. Komisija informē arī citas komitejas, kuras nodarbojas ar rīcīpolitiku, instrumentiem un pasākumiem, kas attiecas uz šo programmu.

9. pants

Rezultātu izplatīšana un saziņa

1. Komisija informē Savienības ieinteresētās personas, tostarp sociālos partnerus un pilsoniskās sabiedrības organizācijas par programmas īstenošanas rezultātiem un aicina apmainīties ar viedokļiem šajā sakarā.

2. Saskaņā ar programmu īstenoto darbību rezultāti tiek regulārā un piemērotā veidā paziņoti un izplatīti Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai, kā arī sociālajiem partneriem un sabiedrībai, lai iespējami palielinātu to ietekmi, ilgtspēju un Savienības pievienoto vērtību.

3. Saziņas pasākumi veicina arī korporatīvo saziņu par Savienības politiskajām prioritātēm, ciktāl tās ir saistītas ar šīs regulas vispārīgajiem mērķiem, un sniedz informāciju sabiedrībai par minētajām prioritātēm.

10. pants

Finanšu noteikumi

1. Komisija pārvalda programmu saskaņā ar Finanšu regulu.

2. Dotācijas nolīgumā norāda, kāda daļa no Savienības finansālā ieguldījuma pamatosies uz attaisnoto izmaksu atmaksāšanu un kāda daļa pamatosies uz vienotas likmes, vienības pašizmaksas vai vienreizējiem maksājumiem.

11. pants

Savienības finanšu interešu aizsardzība

1. Komisija veic piemērotus preventīvos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo programmu finansētās darbības, Savienības finanšu intereses tiek aizsargātas pret krāpšanu, korupciju un jebkādu citu nelikumīgu darbību, veicot efektīvas pārbaudes un gadījumos, kad tiek atklātas nelikumības, līdzekļi tiek atgūti, galvenokārt ar kompensēšanas palīdzību

atgūstot kļūdaini izmaksātās summas, bet vajadzības gadījumā uzliekot iedarbīgus, samērīgus un atturošus naudas sodus saskaņā ar LESD 325. pantu, Padomes Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 ⁽¹⁾ un Finanšu regulu.

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir pilnvaras veikt revīziju, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas attiecībā uz visiem dotāciju saņēmējiem, līgumslēdzējiem un apakšuzņēmējiem, kuri saskaņā ar programmu ir saņēmuši Savienības līdzekļus.

3. Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) var veikt izmeklēšanas, tostarp pārbaudes uz vietas un inspekcijas, saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 883/2013 ⁽²⁾, un Padomes Regulā (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 ⁽³⁾, lai noteiktu, vai saistībā ar dotāciju līgumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu, ko finansē saskaņā ar programmu, ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finansiālās intereses.

4. Neskarot šā panta 1., 2. un 3. punktu, līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju lēmumos, kas izriet no šīs programmas īstenošanas, ir iekļauti noteikumi, kuros nepārprotami ir noteiktas Komisijas, Revīzijas palātas un OLAF pilnvaras veikt minētajos punktos minētās revīzijas un izmeklēšanas saskaņā ar to attiecīgajām kompetencēm.

12. pants

Uzraudzība

Lai īstenotu programmas regulāru uzraudzību un veiktu jebkādas tās politisko un finanšu prioritāšu grozījumus, Komisija pēc viena gada sagatavo sākotnēju kvalitatīvas un kvantitatīvas uzraudzības ziņojumu par pirmo gadu, un pēc tam sagatavo trīs ziņojumus par nākamajiem divu gadu laikposmiem un nosūta minētos ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei. Šos ziņojumus informācijas nolūkā nosūta arī Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai. Ziņojumos iekļauj programmas rezultātus un to, kādā mērā ar programmas darbību palīdzību tiek ievēroti sieviešu un vīriešu līdztiesības un dzimumu līdztiesības aspekta piemērošanas principi, kā arī to, kā tiek risināti diskriminācijas aizlieguma jautājumi, to skaitā arī jautājumi attiecībā uz pieejamību. Programmas labākas pārredzamības nolūkā ziņojumus dara pieejamus sabiedrībai.

13. pants

Novērtēšana

1. Programmas termiņa vidusposma novērtējumu veic līdz 2017. gada 1. jūlijam, lai kvalitatīvi un kvantitatīvi novērtētu

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (*EURATOM*) Nr. 1074/1999 (OV L 248., 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

programmas mērķu sasniegšanā panākto progresu, izskatītu Savienības sociālo vidi un jebkādas būtiskus šķēršļus, ko rada Savienības tiesību akti, un noteiktu, vai programmas līdzekļi ir izlietoti efektīvi, un novērtētu tās pievienoto vērtību Savienībai. Minētos vidusposma izvērtēšanas rezultātus iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Ja, veicot šī panta 1. punktā minēto novērtēšanu vai Lēmuma Nr. 1672/2006/EK 19. pantā vai Lēmuma Nr. 283/2010/ES 9. pantā minēto novērtēšanu, tiek konstatētas būtiskas programmas nepilnības, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu, iekļaujot attiecīgus programmas grozījumus, kuros ņemti vērā novērtēšanas rezultātus, ja tie ir pieejami.

3. Pirms Komisija iesniedz priekšlikumu turpināt programmas piemērošanu pēc 2020. gada, tā iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai novērtējumu par programmas koncepcijas stiprajām pusēm un vājajām vietām laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam.

4. Līdz 2022. gada 31. decembrim Komisija ex-post novērtē ietekmi un Savienības pievienoto vērtību un iesniedz novērtējuma ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai. Šis ziņojums ir publiski pieejams.

II SADAĻA

KONKRĒTI NOTEIKUMI PAR PROGRAMMAS APAKŠPROGRAMMĀM

I NODAĻA

Progress apakšprogramma

14. pants

Tematiskās iedaļas un finansējums

1. PROGRESS apakšprogramma atbalsta darbības saskaņā ar vienu vai vairākām no a), b) un c) apakšpunktā uzskaitītajām tematiskajām iedaļām. Visā programmas darbības laikā 5. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteiktajā finansējuma indikatīvajā sadalījumā starp dažādām iedaļām ievēro šādas minimālās procentuālās robežas:

- a) nodarbinātība, jo īpaši, lai cīnītos pret jauniešu bezdarbu: 20 %;
- b) sociālā aizsardzība, sociālā iekļaušana un nabadzības mazināšana un novēršana: 50 %;
- c) darba apstākļi: 10 %.

Jebkuru atlikušo daļu piešķir vienai vai vairākām a), b) vai c) apakšpunktā uzskaitītajām tematiskajām iedaļām vai to kombinācijai.

2. No kopējās PROGRESS apakšprogrammai piešķirtās summas un tās atsevišķo tematisko iedaļu robežās 15 līdz 20 % piešķir, lai veicinātu sociālos eksperimentus kā metodi, ar kuru pārbauda un novērtē inovatīvus risinājumus ar nolūku tos piemērot plašāk.

15. pants

Konkrētie mērķi

Papildus 4. pantā izklāstītajiem vispārējiem mērķiem PROGRESS apakšprogrammas konkrētie mērķi ir:

- a) pilnveidot un izplatīt augstvērtīgas salīdzinošās analītiskās zināšanas, lai nodrošinātu to, ka Savienības politika 1. pantā minētajās jomās balstās uz pamatotiem pierādījumiem un atbilst vajadzībām, problēmām un apstākļiem atsevišķās dalībvalstīs un citās programmā iesaistītajās valstīs;
- b) veicināt efektīvu un iekļaujošu informācijas izplatīšanu, abpusēju zināšanu apguvi un dialogu par Savienības politiku 1. pantā minētajās jomās Savienības, dalībvalstu un starptautiskā līmenī, lai palīdzētu dalībvalstīm un citām programmā iesaistītajām valstīm politikas izveidē un dalībvalstīm - Savienības tiesību aktu īstenošanā;
- c) sniegt finansiālu atbalstu, lai pārbaudītu sociālās un darba tirgus politikas inovācijas un vajadzības gadījumā palielinātu galveno dalībnieku kapacitāti sociālās politikas eksperimentu izstrādē un īstenošanā;
- d) sniegt finansiālu atbalstu Savienības un valstu organizācijām, lai palielinātu to kapacitāti Savienības instrumentu un politikas, kā minēts 1. pantā, un attiecīgo Savienības tiesību aktu īstenošanas izstrādē, veicināšanai un atbalstam.

16. pants

Darbību veidi

Saskaņā ar programmu var finansēt turpmāk norādītos darbību veidus.

1. Analītiskās darbības:

- a) datu un statistikas vākšana, ņemot vērā kvalitatīvos un kvantitatīvos kritērijus, un kopīgu metodiku, klasifikāciju, mikrosimulāciju, rādītāju un salīdzinošo rādītāju izstrāde, vajadzības gadījumā sadalot datus pēc dzimuma un vecuma grupām;

b) pārskati, pētījumi, analīzes un ziņojumi, to skaitā tie, kas iegūti, finansējot ekspertu tīklus un iegūstot specializētas zināšanas tematisko iedaļu jomā;

c) kvalitatīvie un kvantitatīvie novērtējumi un ietekmes novērtējumi, ko veic gan publiskās, gan privātās struktūras;

d) Savienības tiesību aktu transponēšanas un piemērošanas uzraudzība un novērtēšana;

e) sociālās politikas eksperimentu kā metodes, ar kuras palīdzību pārbauda un novērtē inovatīvus risinājumus ar nolūku tos piemērot plašāk, sagatavošana un īstenošana;

f) minēto analītisko darbību rezultātu izplatīšana.

2. Savstarpējas zināšanu apguves, informētības un izplatīšanas darbības:

a) paraugprakses, inovatīvu pieeju un pieredzes apmaiņa un izplatīšana, salīdzinošie pārskati, salīdzinošo rādītāju noteikšana un savstarpēja zināšanu apguve Eiropas līmenī;

b) Padomes prezidentūras pasākumi, konferences un semināri;

c) juridisko un politisko darbinieku apmācība;

d) rokasgrāmatu, ziņojumu un mācību materiālu sagatavošana un publicēšana un informācijas un komunikācijas darbības, kā arī programmas atbalstīto iniciatīvu popularizēšana plašsaziņas līdzekļos;

e) informācijas un komunikācijas pasākumi;

f) informācijas sistēmu izstrāde un uzturēšana, lai nodrošinātu informācijas apmaiņu un izplatīšanu attiecībā uz Savienības politiku un tiesību aktiem un darba tirgu.

3. Atbalsts saistībā ar:

a) darbības izdevumiem galvenajiem Savienības mēroga tīkliem, kuru darbības attiecas uz PROGRESS apakšprogrammas mērķiem un sekmē to īstenošanu;

b) kapacitātes nostiprināšanu dalībvalstu pārvaldes iestādēs, kā arī dalībvalstu un mikrokrēdītu nodrošinātāju iestāžu ieceltajos specializētajos dienestos, kas atbildīgi par ģeogrāfiskās mobilitātes veicināšanu;

c) dalībvalstu ierēdņu darba grupu organizēšanu Savienības tiesību aktu īstenošanas uzraudzībai;

- d) specializēto struktūru un citu atbilstīgu ieinteresēto personu, valsts, reģionālo un vietējo iestāžu, kā arī valstu nodarbinātības dienestu vienoto tīklu un sadarbību Eiropas līmenī;
- e) Eiropas mēroga novērošanas centru finansēšanu, tostarp galveno tematisko iedaļu jomā;
- f) valsts pārvaldes iestāžu personāla apmaiņu.

17. pants

Savienības līdzfinansējums

Ja PROGRESS apakšprogrammā paredzētās darbības finansē pēc uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus, tās var saņemt Savienības līdzfinansējumu, kas parastos apstākļos nepārsniedz 80 % no kopējiem attaisnotajiem izdevumiem. Jebkuru finanšu atbalstu, kas pārsniedz šo maksimālo robežlielumu, piešķir tikai pietiekami pamatotos izņēmuma gadījumos.

18. pants

Dalība

1. PROGRESS apakšprogrammā var piedalīties:
 - a) dalībvalstis;
 - b) EEZ valstis saskaņā ar EEZ līgumu un EBTA dalībvalstis;
 - c) kandidātvalstis un potenciālie kandidāti atbilstīgi vispārējiem principiem un vispārējiem noteikumiem, kas izklāstīti ar minētajām valstīm noslēgtajos pamat nolīgumos par līdzdalību Savienības programmās.
2. PROGRESS apakšprogrammā var piedalīties visas publiskās un/vai privātās struktūras, dalībnieki un iestādes, un jo īpaši:
 - a) valsts, reģionālās un vietējās iestādes;
 - b) nodarbinātības dienesti;
 - c) Savienības tiesību aktos paredzētās specializētās struktūras;
 - d) sociālie partneri;
 - e) nevalstiskās organizācijas, un jo īpaši Savienības līmenī dibinātas organizācijas;
 - f) augstākās izglītības iestādes un pētniecības institūti;
 - g) eksperti vērtējuma un ietekmes novērtējuma jomā;
 - h) valstu statistikas biroji;
 - i) plašsaziņas līdzekļi.

3. Komisija var sadarboties ar starptautiskām organizācijām, jo īpaši ar Eiropas Padomi, ESAO, SDO, citām Apvienoto Nāciju Organizācijas struktūrām un Pasaules Banku.

4. Komisija var sadarboties ar trešām valstīm, kuras nepiedalās programmā. Šādu valstu pārstāvji var piedalīties abpusējas intereses pasākumos (piemēram, konferencēs, darba grupās un semināros), kas notiek valstīs, kuras piedalās programmā, un minēto pārstāvju dalības izmaksas var segt no programmas.

II NODAĻA

EURES apakšprogramma

19. pants

Tematiskās iedaļas un finansējums

EURES apakšprogramma atbalsta darbības saskaņā ar vienu vai vairāk a), b) un c) apakšpunktā uzskaitītajām tematiskajām iedaļām. Visā programmas darbības laikā 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktajā indikatīvajā finansējuma sadalījumā starp dažādām iedaļām ievēro šādas minimālās procentuālās robežas:

- a) pārredzamība darba vakancēm, pieteikumiem un jebkurai saistītai informācijai pieteikumu iesniedzējiem un darba devējiem: 32 %;
- b) darba ņēmēju atlases pakalpojumu un darba iekārtošanas pakalpojumu pilnveidošana, izmantojot vakanču un pieteikumu salāgošanu Savienības līmenī, jo īpaši mērķtiecīgas mobilitātes shēmas: 30 %;
- c) pārrobežu partnerības: 18 %.

Jebkuru atlikušo daļu piešķir vienai vai vairāk a), b) vai c) apakšpunktā uzskaitītajām tematiskajām iedaļām vai to kombinācijai.

20. pants

Konkrētie mērķi

Papildus 4. pantā izklāstītajiem vispārējiem mērķiem EURES apakšprogrammas konkrētie mērķi ir:

- a) nodrošināt, lai vakances un pieteikumi, un saistītā informācija un ieteikumi, kā arī cita atbilstīgā informācija, piemēram, par dzīves un darba apstākļiem, būtu pārredzama attiecīgi potenciālajiem pieteikumu iesniedzējiem un darba devējiem. To panāk ar minētās informācijas apmaiņu un izplatīšanu transnacionālā, starpreģionu un pārrobežu līmenī, lietojot standartizētas vakanču un pieteikumu savietojamības veidlapas un ar citiem piemērotiem līdzekļiem, piemēram individuālām konsultācijām un darbaudzināšanu, jo īpaši attiecībā uz personām ar zemu prasmju līmeni;

- b) atbalstīt EURES pakalpojumus darba ņēmēju atlases un iekārtošanas pakalpojumus kvalitatīvā un ilgtspējīgā nodarbinātībā, izmantojot vakanču un pieteikumu salāgošanu; atbalsts EURES pakalpojumiem attiecas uz dažādiem iekārtošanas posmiem, proti, no pirmsatlases sagatavošanas līdz atbalstam pēc iekārtošanas darbā, ar mērķi sekmīgi iekļaut pieteikuma iesniedzēju darba tirgū; šādos atbalsta pakalpojumos var iekļaut mērķtiecīgas mobilitātes shēmas, lai aizpildītu brīvās darbavietas kādā konkrētā nozarē, profesijā, valstī vai valstu grupā vai attiecībā uz atsevišķām darba ņēmēju grupām, piemēram, jauniešiem ar noslieci uz mobilitāti, ja ir nepārprotami konstatēta ekonomikas vajadzība.

21. pants

Darbību veidi

Ar EURES apakšprogrammu var finansēt pasākumus uz taisnīgiem pamatiem balstītas personu brīvprātīgas mobilitātes veicināšanai un mobilitātes šķēršļu likvidēšanai Savienībā un jo īpaši:

- a) EURES pārrobežu partnerību izveidi un pasākumus, ja to pieprasa dienesti, kas ir teritoriāli atbildīgi par robežreģioniem;
- b) informācijas sniegšanu, konsultācijas, darbā iekārtošanas un atlases pakalpojumus pārrobežu darba ņēmējiem;
- c) daudzvalodu digitālās platformas izstrādi vakanču un pieteikumu salāgošanai;
- d) mērķtiecīgu mobilitātes shēmu attīstīšana, kas īstenotas pēc uzaicinājumiem iesniegt pieteikumus, lai aizpildītu vakances, ja darba tirgū ir konstatētas neatbilstības, un/vai lai palīdzētu darba ņēmējiem ar noslieci uz mobilitāti, ja ir skaidri konstatēta ekonomikas vajadzība;
- e) savstarpēja mācīšanās starp EURES dalībniekiem un EURES padomdevējiem, tostarp EURES pārrobežu partnerības konsultantu apmācību;
- f) informācijas un komunikācijas pasākumus, lai palielinātu izpratni par ģeogrāfisko un profesionālo mobilitāti kopumā un EURES darbību un pakalpojumiem.

22. pants

Savienības līdzfinansējums

Ja EURES apakšprogrammā paredzētās darbības tiek finansētas pēc uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus, tās var saņemt Savienības līdzfinansējumu, kas parastos apstākļos nepārsniedz 95 % no kopējiem attaisnotajiem izdevumiem. Jebkuru finanšu atbalstu, kas pārsniedz šo maksimālo robežlielumu, piešķir tikai pietiekami pamatotos izņēmuma gadījumos.

23. pants

Mobilitātes modeļu uzraudzība

Lai konstatētu un nepieļautu nelabvēlīgu ietekmi saistībā ar Savienības iekšējo ģeogrāfisko mobilitāti, Komisija kopā ar dalībvalstīm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 492/2011 12. pantu regulāri uzrauga mobilitātes plūsmas un modeļus.

24. pants

Dalība

1. EURES apakšprogrammā var piedalīties:

- a) dalībvalstis;
- b) EEZ valstis saskaņā ar EEZ līgumu un Šveices Konfederācija saskaņā ar Līgumu starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos⁽¹⁾.

2. EURES apakšprogrammā var piedalīties visas struktūras, dalībnieki un iestādes, kuras nozīmējusi dalībvalsts vai Komisija un kuras ir izpildījušas dalībai EURES izvirzītās prasības, kā noteikts Komisijas Īstenošanas lēmumā 2012/733/ES. Jo īpaši šādas struktūras, dalībnieki un iestādes:

- a) valsts, reģionālās un vietējās iestādes;
- b) nodarbinātības dienesti;
- c) sociālo partneru organizācijas un citas ieinteresētās personas.

III NODAĻA

Mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības apakšprogramma

25. pants

Tematiskās iedaļas un finansējums

Mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības apakšprogramma atbalsta darbības saskaņā ar vienu vai vairāk a) un b) apakšpunktā uzskaitītajām tematiskajām iedaļām. Visā programmas darbības laikā 5. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteiktajā indikatīvajā finansējuma sadalījumā starp dažādām iedaļām ievēro šādas minimālās procentuālās robežas:

- a) mikrofinansējums neaizsargātām iedzīvotāju grupām un mikrouzņēmumiem: 45 %;
- b) sociālā uzņēmējdarbība: 45 %.

⁽¹⁾ OV L 114, 30.4.2002., 6. lpp.

Jebkuru atlikušo daļu piešķir a) vai b) apakšpunktā minētajām tematiskajām iedaļām vai to kombinācijai.

26. pants

Konkrētie mērķi

Papildus 4. pantā izklāstītajiem vispārējiem mērķiem apakšprogrammas "Mikrofinansēšana un sociālā uzņēmējdarbība" konkrētie mērķi ir šādi.

- a) palielināt mikrofinansējuma pieejamību un saņemšanas iespējas:
- i) neaizsargātām personām, kuras ir zaudējušas darbu vai kurām draud darba zaudēšana vai kurām ir grūtības iekļauties vai no jauna iekļauties darba tirgū, vai kuras ir pakļautas sociālās atstumtības riskam vai kuras ir sociāli atstumtas, un kuras atrodas neizdevīgā stāvoklī attiecībā uz piekļuvi parastajam kredītu tirgum un kuras vēlas nodibināt vai pilnveidot savus mikrouzņēmumus;
 - ii) mikrouzņēmumiem gan dibināšanas, gan attīstības posmā, īpaši mikrouzņēmumiem, kuros ir nodarbinātas i) punktā minētās personas;
- b) palielināt mikrokredītu nodrošinātāju iestāžu kapacitāti;
- c) atbalstīt sociālo ieguldījumu tirgus attīstību un sociālajiem uzņēmumiem atvieglot piekļuvi finansējumam, padarot kapitāla, kvazikapitāla un aizdevumu instrumentus un dotācijas līdz EUR 500 000 apmērā pieejamus sociālajiem uzņēmumiem, kuru gada apgrozījums nepārsniedz EUR 30 miljonus vai arī kuru gada bilances kopsumma nepārsniedz EUR 30 miljonus, ja tie paši nav kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi.

Lai nodrošinātu papildināmību, Komisija un dalībvalstis savā attiecīgajā kompetences jomā rūpīgi saskaņo šīs darbības ar darbībām, ko īsteno saistībā ar kohēzijas politiku un valstu politiku.

27. pants

Darbību veidi

Atbalstu mikrofinansēšanai un sociālajiem uzņēmumiem, tostarp institucionālo spēju palielināšanai, jo īpaši izmantojot finanšu instrumentus, kas noteikti Finanšu regulas pirmās daļas VIII sadaļā, un dotācijas var finansēt saskaņā ar "Mikrofinansēšanas un sociālo uzņēmumu" apakšprogrammu.

28. pants

Dalība

1. Mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības apakšprogrammā var piedalīties publiskas un privātas struktūras, kas valsts, reģionālajā vai vietējā līmenī ir dibinātas 18. panta 1. punktā minētajās valstīs un nodrošina šajās valstīs:

a) mikrofinansējumu fiziskām personām un mikrouzņēmumiem un/vai

b) finansējumu sociālajiem uzņēmumiem.

2. Komisija nodrošina, ka šī apakšprogramma bez diskriminācijas ir pieejama visām dalībvalstu publiskajām un privātajām struktūrām.

3. Lai sasniegtu galīgos saņēmējus un izveidotu konkurētspējīgus, darbotiespējīgus mikrouzņēmumus, publiskajām un privātajām struktūrām, kuras īsteno 1. punkta a) apakšpunktā minētās darbības, ir cieši jāsadarbjas ar organizācijām, tostarp pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras pārstāv mikrokredītu galīgo saņēmēju intereses, un, jo īpaši, ar organizācijām, ko atbalsta ESF, un nodrošina šādiem galīgajiem saņēmējiem darbaudzināšanas un apmācību programmas. Šajā kontekstā gan pirms, gan pēc mikrouzņēmuma izveides nodrošina pienācīgu šo saņēmēju uzskaiti.

4. Publiskās un privātas struktūras, kuras veic 1. punkta a) apakšpunktā minētās darbības, ievēro augstus standartus attiecībā uz pārvaldību, vadību un patērētāju aizsardzību atbilstīgi principiem Eiropas Ētikas kodeksā mikrokredītu nodrošināšanai un cenšas novērst fizisku personu un uzņēmumu nonākšanu pārmērīgās parādsaistībās, ko izraisa, piemēram, aizdevumu piešķiršana ar augstām procentu likmēm vai tādiem noteikumiem, kas var izraisīt to maksātnespēju.

29. pants

Finansiālais ieguldījums

Izņemot kopīgas rīcības gadījumus, mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības apakšprogrammai piešķirtās finanšu apropriācijas sedz visas to darbību izmaksas, ko īsteno ar finanšu instrumentiem, tostarp maksājumu saistības finanšu starpniekiem, piemēram, garantiju zaudējumi, pārvaldības maksas vienībām, kas pārvalda Savienības ieguldījumu, un visas pārējās attiecināmās izmaksas.

30. pants

Pārvaldība

1. Lai īstenotu 27. pantā minētos instrumentus un dotācijas, Komisija var slēgt nolīgumus ar vienībām, kas uzskaitītas Finanšu regulas 139. panta 4. punktā, un jo īpaši ar Eiropas Investīciju banku un Eiropas Investīciju fondu. Šajos nolīgumos sīki izklāsta minētajām vienībām uzticēto uzdevumu izpildes noteikumus, tostarp noteikumus, kas norāda uz nepieciešamību nodrošināt papildināmību un saskaņotību ar esošajiem Savienības un dalībvalstu finanšu instrumentiem un līdzekļu līdzsvārotu sadalījumu starp dalībvalstīm un citām programmā iesaistītajām valstīm. Finanšu instrumentus saskaņā ar Finanšu regulas pirmās daļas VIII sadaļu var piegādāt, izmantojot speciālu ieguldījumu instrumentu, ko var finansēt no programmas līdzekļiem, citiem ieguldījumu avotiem vai no abiem.

2. Speciālais ieguldījumu instruments, kas minēts 1. punktā, var *inter alia* nodrošināt aizdevumus, pašu kapitālu un riska dalīšanas instrumentus starpniekiem vai tiešo finansējumu sociālajiem uzņēmumiem, vai abus divus. Pašu kapitālu *inter alia* var nodrošināt kā atvērtu līdzdalību kapitālā, potenciālu līdzdalību, aizdevumus akcionāriem, kā arī dažādas līdzdalības kapitālā kombinācijas, ko piedāvā ieguldītājiem.

3. Šajā apakšprogrammā tieši vai netieši atbalstīto mikrokrēdītu piešķiršanas nosacījumi, piemēram, procentu likmes, atspoguļo atbalsta sniegto labumu un ir pamatoti attiecībā pret bāzes riskiem un faktiskajām izmaksām, kas ir saistītas ar krēdītu.

4. Saskaņā ar Finanšu regulas 40. panta 6. punktu gada atmaksājumus, ko rada viens finanšu instruments, piešķir šim finanšu instrumentam līdz 2024. gada 1. janvārim, bet ieņēmumus iekļauj Savienības vispārējā budžetā pēc pārvaldības izmaksu un maksu atņemšanas. Attiecībā uz daudzgadu finanšu shēmā laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam jau izveidotiem finanšu instrumentiem gada atmaksājumus un ieņēmumus saistībā ar darbībām, kas sāktas iepriekšējā laikposmā, piešķir finanšu instrumentam pašreizējā laikposmā.

5. Pēc tam, kad ir beidzies ar 1. punktā minētajām vienībām noslēgto nolīgumu darbības termiņš vai ir beidzies specializētā ieguldījumu instrumenta ieguldījuma laikposms, līdzekļus, kas pienākas Savienībai, iemaksā Savienības vispārējā budžetā.

6. Vienības, kas minētas šā panta 1. punktā, un attiecīgā gadījumā fondu vadītāji noslēdz rakstiskus nolīgumus ar 28. pantā minētajām publiskajām un privātajām struktūrām. Šajos nolīgumos iekļauj publisko un privāto nodrošinātāju pienākumu lietot saskaņā ar mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības apakšprogrammu pieejamos līdzekļus atbilstīgi 26. pantā izklāstītajiem mērķiem un sniegt informāciju 31. pantā noteikto ikgadējo īstenošanas ziņojumu sagatavošanai.

31. pants

Īstenošanas ziņojumi

1. Vienības, kas minētas 30. panta 1. punktā, un attiecīgā gadījumā fondu vadītāji sūta Komisijai ikgadējos īstenošanas ziņojumus, kuros izklāstīts, kādas darbības ir saņēmušas atbalstu, kā ir segta to finansiālā īstenošana, finansējuma un ieguldījumu sadalījums un pieejamība pa nozarēm, ģeogrāfiskās zonas un pēc finansējuma saņēmēju veida. Šajos īstenošanas ziņojumos izklāsta, kādi attiecībā uz katru konkrēto mērķi ir pieņemtie vai noraidītie pieteikumi un līgumi, ko noslēgušas attiecīgās publiskās vai privātās struktūras, kādas ir finansētās darbības un rezultāti, tostarp to sociālās ietekmes, nodarbinātības radīšanas un piešķirtā atbalsta ilgtspējas ziņā. Komisija nosūta minētos ziņojumus Eiropas Parlamentam informatīviem nolūkiem.

2. Minētajos ikgadējos īstenošanas ziņojumos sniegto informāciju iekļauj 12. pantā minētajos uzraudzības ziņojumos, ko sniedz reizi divos gados. Šādos uzraudzības ziņojumos iekļauj Lēmuma Nr. 283/2010/ES 8. panta 2. punktā minētos gada

pārskatus, detalizētu informāciju par komunikācijas pasākumiem un informāciju par komplementaritāti ar citiem Savienības instrumentiem, īpaši ESF.

III SADAĻA

DARBA PROGRAMMAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

32. pants

Darba programmas

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz darba programmas, kas aptver trīs apakšprogrammas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 36. panta 3. punktā.

Darba programmas vajadzības gadījumā ir paredzētas trīs gadu laikposmam un ietver aprakstu par darbībām, ko finansēs, procedūrām, ar kurām veic darbību atlasī Savienības finansējumam, ģeogrāfisko pārklājumu, mērķauditoriju un indikatīvu īstenošanas laika grafiku. Darba programmās iekļauj arī norādi par summu, kas piešķirta katram konkrētajam mērķim un atspoguļo finansējuma pārdali, ievērojot 33. pantu. Darba programmas stiprina programmas saskaņotību, norādot saikni starp trīs apakšprogrammām.

33. pants

Finansējuma pārdale starp apakšprogrammām un atsevišķajām tematiskajām iedaļām apakšprogrammās

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 34. pantu, pārdalot finansējumu starp apakšprogrammām un atsevišķajām tematiskajām iedaļām katrā apakšprogrammā, kas indikatīvo summu katrā atsevišķā gadījumā pārsniegtu par vairāk nekā 5 % un līdz 10 %, ja tas nepieciešams sociālekonomiskā attīstības kontekstā vai saskaņā ar 13. panta 1. punktā minētā vidusposma novērtējuma rezultātiem. Finansējuma pārdale tematiskajām iedaļām katrā apakšprogrammā atspoguļo darba programmās, kas minētas 32. pantā.

34. pants

Deleģēto pilnvaru īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 33. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas uz septiņu gadu laikposmu no 2014. gada 1. janvāra.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 33. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā vienlaikus par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

5. Saskaņā ar 33. pantu pieņemts deleģēts akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

35. pants

Papildus īstenošanas pasākumi

Pasākumus, kas vajadzīgi šīs programmas īstenošanai, piemēram, kritērijus programmas izvērtēšanai, tostarp attiecībā uz izmaksu lietderību, un rezultātu izplatīšanas un nodošanas pasākumus pieņem saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

36. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

37. pants

Pārejas pasākumi

Lēmuma Nr. 1672/2006/EK 4., 5. un 6. pantā minētajiem pasākumiem, kurus sāk īstenot pirms 2014. gada 1. janvāra, arī

turpmāk piemēro šā lēmuma noteikumus. Attiecībā uz šiem pasākumiem Komisijai palīdz šīs regulas 36. pantā minētā komiteja.

38. pants

Novērtēšana

1. Šīs regulas 13. panta 4. punktā paredzētajā nobeiguma novērtēšanā iekļauj Lēmuma Nr. 283/2010/ES 9. pantā minēto nobeiguma novērtēšanu.

2. Komisija veic īpašu mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības apakšprogrammas nobeiguma novērtēšanu ne vēlāk kā pēc gada, skaitot no dienas, kad ir beidzies ar vienībām noslēgtu nolīgumu darbības termiņš.

39. pants

Grozījumi Lēmumā Nr. 283/2010/ES

Lēmumu Nr. 283/2010/ES groza šādi:

1) Lēmuma 5. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Instrumentu noslēdzot, neizmantojamus līdzekļus, kas pienākas Savienībai, dara pieejamus mikrofinansēšanai un sociālo uzņēmumu atbalstam, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembrim Regulā (ES) Nr. 1296/2013 par Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu ("EaSI") (*).

(*) OV L 347, 20.12.2013, 238 lpp.;"

2) Lēmuma 8. panta 3. un 4. punktu svīturo.

40. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2013. gada 11. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
V. LEŠKEVIČIUS